

[Guldberg.]

noget kendskab til forholdet mellem lejlig-
hedernes indbyrdes værdi som boliger og
uden at vide, hvad lejerne stort set kunne
risikere. Det koster administration, det er-
kender vi, men det har intet som helst
med det at gøre, om man vælger den ene
eller den anden fremgangsmåde; det er sim-
pelt hen en nødvendighed. Det er jeg glad for
at vi blev enige om.

Det har også været hævdet, at vi i venstre
ville have en pludselig lejeforhøjelse. Det
er jo et af de ord, der kan virke udmærket.
Det giver i hvert tilfælde et indtryk af, at
der i det, vi var inde på, skulle være en ten-
dens til at belaste lejerne med nogle pludse-
lige lejeforhøjelser.

Nu tror jeg nok, at alle har været klar
over, at vort forslag om kompensation
netop gik ud på at give lejerne tilstrækkelig
tid til at vænne sig til det nye husleje-
niveau. Jeg vil da sige, at det var ikke
bare et spørgsmål om, hvor hurtigt en leje-
stigning vi kunne byde lejerne.

Vi følte os for resten overbevist om, at
det skulle vi nok så nogenlunde kunne blive
enige om, for der var jo intet af partierne,
der havde lyst til at gå for hurtigt frem.
Men netop dette kunne jo føre til, at man
skabte yderligere vanskeligheder i den lange
overgangsperiode, som vi ville undgå. Vort
syn på dette spørgsmål har netop været, at
skulle der tages hensyn til det politisk helt
naturlige i, at man ikke kunne gå for hurtigt
frem over for lejerne, måtte man have et
passende langt stræk, og skulle der også
tages hensyn til pristalsproblemet, måtte
man gøre sig klart, at en huslejestigning, der
fordeles til lejerne efter det system, vi nu
bliver enige om, giver jo mindre pristals-
virkninger over jo længere periode, den
strækkes.

Det er ganske klart, at det, der fra vor
side lå bag ønsket om at få dette spørgsmål
draget ind i drøftelserne, rent ud sagt var
en ængstelse for, at man efter en anden
metode faldt i en af grofterne, enten at man
gik så hurtigt frem, at det blev alt for hårdt
over for lejerne og for pristallet, eller at man
gik så langsomt frem, at man ikke nåede en
normalisering, før prisstigningerne i nybyg-
geriet var løbet fra os igen.

Vi beklager, at den debat, der var i den
periode, havde den form, den havde. Vi

synes også, at de misforståelser, der i høj
grad fremkom, er kommet ved, at spørgs-
mål, der har været drøftet i udvalget af
andre i strid med, hvad der burde være reg-
len, er fremlagt over for offentligheden og
forkerte synspunkter tillagt os.

Nu vel, vi har ved forliget accepteret det,
der var opnåeligt. Vi mener, der er opnået
en række fremskridt. Vi har ønsket at få en
aftale snarest muligt, vi mener også, at dette
er et arbejdsgrundlag, og vi vil være parate
til at arbejde videre på det grundlag. Det
er jo klart, at vi betragter boligforliget som
det, der nu må benyttes til at komme igen-
nem. Jeg må vel have lov til at sige til sidst,
at tiden må nu vise, hvor godt det er, men
vi håber i hvert fald, at det store og meget
indviklede saglige arbejde, der nu står til-
bage, vil kunne gøres færdigt i en gensidig
respekt for, at andre også kan have en
mening, og at det saglige må gå forud for alt
for taktisk betonedede betragtninger.

Hastrup: Jeg kan også begynde med at
takke boligministeren for en sober og korrekt
redegørelse for den aftale, de 4 partier nu
har truffet om det videre arbejde med bolig-
problemetets løsning. Jeg synes, der i det
hele taget kan være god grund til at aner-
kende og værdsætte den evne til at
formidle og forhandle, som ministeren har
lagt for dagen på ethvert trin og tidspunkt
under de ofte vanskelige drøftelser om dette
spørgsmål.

Fra forskellig side er denne anden forligs-
aftale om boligspørgsmålet gjort til en af-
gørende og skelsættende begivenhed. Det
ligger mig meget fjernt at undervurdere
betydningen af, hvad der her er sket — vi
er kommet endnu nogle skridt frem ad vejen
— men det bør ikke overses, at de 4 partier
allerede i marts i fjor forpligtede sig over for
hinanden til at tilvejebringe en løsning med
virkning fra 1. april 1967, at der dengang
blev fastlagt principielle retningslinjer for
en gradvis normalisering og frigørelse af
boligområdet, og at der i tiden fra sommeren
i fjor og frem til det tidspunkt, hvor bolig-
sagen af forskellige årsager blev hvirvlet
ind i forhandlinger om helt andre politiske
emner, blev foretaget omfattende og grun-
dige undersøgelser og overvejelser i det
arbejdsudvalg, som blev nedsat af udvalget
i henhold til lejelovens § 114. Uden dette